

**35-та річниця
Незалежності
України в Торонто**

СТ. 2

**Обговорення
освіти з вчителями в
Україні**

СТ. 4

**Всеканадський
Вишкільний табір
2026**

СТ.8

**More Than a Place
of Worship**

СТ. 10

**Війна за спадщину
Любомирських**

СТ. 12

Представники Світового Конгресу Українців та Конгресу Українців Канади на Софійській площі в Києві під час офіційного виступу Президента України Володимира Зеленського з нагоди 35-ї річниці Незалежності України.

ПРЕЗИДЕНТ ВОЛОДИМИР ЗЕЛЕНСЬКИЙ: «УКРАЇНА БУДЕ НЕЗАЛЕЖНОЮ ЗАВЖДИ»

24 серпня Україна відзначає 35-ту річницю проголошення своєї незалежності. З нагоди найбільшого державного свята Президент України Володимир Зеленський наголосив, що український народ не лише зберіг свою державність, а й продовжує захищати право України на свободу та незалежне майбутнє.

«Тридцять п'ять років нашої незалежності. Тридцять п'ять років від того моменту, коли був ухвалений Акт проголошення незалежності України. Українці зберегли незалежність своєї держави. І ми обов'язково захистимо незалежність України. Жодного сумніву в цьому. Україна буде незалежною завжди», — заявив Президент.

Володимир Зеленський підкреслив, що український народ ніколи не погодиться бути інструментом у чужих політичних інтересах і не відмовиться від свого прагнення жити у вільній та незалежній державі.

«Українці не будуть бруківкою під ногами царів та вождів. Українці не будуть розмінною монетою в супе-

Володимир Зеленський виголосив свою промову до Дня Незалежності на Софійській площі, 2026 рік.

речках столиць. Українці не будуть підкорятися тому, у що не вірять, і точно не полишать своєї мрії — мрії жити, мрії жити незалежно», — наголосив глава держави.

У своєму зверненні Президент також відзначив українців, які щодня захищають і зміцнюють державу. З нагоди Дня Незалежності держав-

Левко Лук'яненко читає Акт проголошення незалежності на Софійській площі в 1991 році.

ними нагородами відзначають військовослужбовців і цивільних, чия праця, служба та жертвність допомагають Україні вистояти у боротьбі за свободу.

«На честь нашого найбільшого державного свята ми відзначаємо нагородами України тих людей, без яких України не було б, і тих людей,

які своєю долею багато в чому визначають, якою Україні бути. Наші воїни, наші цивільні, які робили й роблять усе, щоб Україна була на цьому світі, була справді вільною і щоб ім'я України звучало гордо», — зазначив Володимир Зеленський.

Цьогорічний День Незалежності Україна зустрічає в умовах повномасштабної війни, продовжуючи боротьбу за свою територіальну цілісність, свободу та право самостійно визначати власне майбутнє.

35 років тому, 24 серпня 1991 року, Верховна Рада України ухвалила Акт проголошення незалежності України. Відтоді незалежність стала не лише основою української державності, а й цінністю, за яку українці продовжують боротися та віддавати свої життя.

У своєму зверненні Президент наголосив: незалежність України є незворотною, а прагнення українського народу до свободи залишається незламним.

«Україна буде незалежною завжди».

35-ТА РІЧНИЦЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ В ТОРОНТО

У суботу, 22 серпня, в Сентеніал Парк (Centennial Park) відбулося щорічне відзначення Дня Незалежності України, організоване Конгресом Українців Канади (КУК), Відділ Торонто. Цьогорічне свято зібрало велику кількість гостей, представників української громади, почесних гостей, підприємців та численних відвідувачів, які разом відзначили 35-ту річницю Незалежності України. Серед почесних гостей заходу були Прем'єр-міністр Онтаріо Даг Форд та Міністр енергетики і шахт Стівен Лечче. До святкування також долучилися численні члени федерального та провінційного парламентів, мер Торонто Олівія Чоу та мер Міссісаги Керолайн Періш. Спеціально з Оттави до Торонто прибув Надзвичайний і Повноважний Посол України в Канаді Андрій Плахотнюк. У святкуванні також взяв участь Генеральний консул України в Торонто Олег Ніколенко. Офіційна частина розпочалася вітальним словом президента КУК, Відділ Торонто, Маркіяна Швеця. Молитва та спільне вшанування України стали важливою духовною частиною програми, а святковий концерт подарував присутнім атмосферу гордості, єдності та надії.

Особливого значення цьогорічному святкуванню надало відзначення представників української громади Онтаріо, які своєю працею, лідерством та відданістю роблять вагомий внесок у збереження і розвиток українського життя в Канаді.

Конгрес Українців Канади - Провінційна рада Онтаріо (КУК-ПРО), а саме його голова, Тарас Багрій, вручив нагороди Тріліум (Trillium Awards 2026) громадським діячам у кількох номінаціях:

За життєві досягнення у громадському лідерстві: д-р. Олександр Романко, Галина Винник, Оля Шевелі.

За збереження та розвиток української культури: Федір Даниляк, Наталя Попович, Тетяна Сунак.

Молитва на відкритті святкування Дня Незалежності України, 22 серпня 2026 року.

Депутат Онтаріо Шериф Сабаві, Прем'єр-міністр Онтаріо Даг Форд, Голова КУ Відділу Торонто Маркіян Швец, та Міністр енергетики і шахт Онтаріо Стівен Лечче.

За визначний внесок у волонтерську діяльність: Тарас Яцків, Богдан Колач, Дарія Твердохліб.

За особливі досягнення молоді: Алекса Гобош.

Нагородження стало ще одним на-

гадуванням про силу української громади в Онтаріо — про людей, які щодня працюють задля збереження української ідентичності, культури, мови та традицій і водночас будують сильне майбутнє для на-

ступних поколінь.

Святкова програма тривала протягом дня, об'єднавши гостей музикою, українською кухнею, культурними заходами та можливістю зустрітися з друзями й представниками громадських організацій. Надвечір сильна злива дещо скоротила програму просто неба. Однак організатори не дозволили негоді зіпсувати святковий настрій. Щоб продовжити вечір і представити головний музичний виступ (MadHeads), усіх охочих запросили до залі УНО на Evans Avenue, де на гостей чекала музика гурту та забава. Так, попри дощ, святкування продовжилося — як символ української незламності, єдності та здатності знаходити світло навіть за найскладніших обставин. 35-та річниця Незалежності України стала не лише нагодою згадати історичний шлях нашої держави, а й відзначити людей, які сьогодні творять українське майбутнє в Канаді.

Надя Герелюк

Нагородження Trillium Awards 2026 на головній сцені під час святкування Дня Незалежності України, 22 серпня 2026 року, Сентеніал Парк.

TPS ДЛЯ УКРАЇНЦІВ У США ЗАВЕРШУЄТЬСЯ. ЩО ПОТРІБНО ЗНАТИ ПРО МОЖЛИВІСТЬ ПОДАЧІ НА БІЖЕНСТВО В КАНАДІ

Імміграційна ситуація для українців у Північній Америці продовжує змінюватися. За актуальною інформацією Служби громадянства та імміграції США (USCIS), дія програми Temporary Protected Status (TPS) для України та пов'язаних із нею пільг має завершитися 19 жовтня 2026 року. Через невизначеність навколо можливого завершення або продовження американської програми Temporary Protected Status (TPS) різко зросла кількість звернень щодо переїзду до Канади та можливості подати тут заяву на захист. Хоча TPS може бути автоматично продовжено ще на шість місяців, DHS та USCIS поки не надали остаточних роз'яснень щодо подальшої дії програми та дозволів на роботу.

Для осіб, які не мають іншої законної підстави залишатися у США, завершення TPS може означати втрату захисту від видворення та права на роботу, якщо вони ґрунтуються виключно на TPS.

Чи можна після завершення TPS переїхати до Канади та подати заяву на захист?

Дехто може розглядати Канаду як альтернативу. Проте переїзд зі США до Канади не створює автоматичного права на статус біженця. Канадські правила щодо заяв на захист суттєво змінилися, а на сухопутному кордоні продовжує діяти Угода між Канадою та США про безпечну третю країну.

26 березня 2026 року законопроект С-12 отримав королівську санкцію та став законом в Канаді. Нові правила застосовуються до заяв на захист, поданих після 3 червня 2025 року.

Правило одного року

Якщо людина вперше в'їхала до Канади після 24 червня 2020 року, вона може подати заяву на захист лише протягом одного року після першого в'їзду. Заява, подана після спливу одного року з дати першого в'їзду, не передається до Відділу захисту біженців Імміграційної та біженської ради Канади (IRB). Це означає, що така заява не розглядатиметься IRB у межах процедури визначення статусу біженця.

Це правило застосовується навіть тоді, коли після першого в'їзду людина виїжджала з Канади, а потім повернулася. Повторний в'їзд не запускає новий однорічний строк.

Отже, для багатьох українців, які прибули до Канади у 2022–2024 роках і перебувають тут із тимчасовим статусом, можливість подати заяву на біженство із передачею справи до IRB уже може бути недоступною. Виняток із нових правил передбачено лише для певних неповнолітніх осіб без супроводу.

В'їзд до Канади зі США

Між Канадою та США діє Угода про безпечну третю країну (Safe Third Country Agreement, або STCA). Вона передбачає, що людина, як правило, повинна просити захисту в тій

із двох країн, до якої вона прибула першою.

Наслідки в'їзду до Канади зі США залежать від того, де і коли людина звернулася за захистом. Нижче наведено три можливі сценарії для заяв, поданих після 3 червня 2025 року.

1. Заява на захист під час в'їзду зі США до Канади через офіційний пункт пропуску

У цьому випадку діє Угода між Канадою та США про безпечну третю країну. Заявника, як правило, повертають до США, якщо він не підпадає під один із визначених винятків.

До таких винятків належать, зокрема:

- наявність певної категорії родичів у Канаді — значення мають ступінь спорідненості та імміграційний статус родича, тому не будь-який родич відповідає вимогам;
- статус неповнолітнього без супроводу;
- наявність чинної канадської візи, дозволу на роботу, дозволу на навчання або іншого визначеного документа;
- вузький виняток, пов'язаний із суспільним інтересом.

Навіть якщо людина підпадає під один із винятків зі STCA, її заява все одно повинна відповідати всім іншим вимогам канадського імміграційного законодавства, зокрема правилу одного року.

2. Нерегулярний перетин кордону між офіційними пунктами пропуску та подання заяви протягом перших 14 днів

Такі випадки також підпадають під дію STCA. Наслідок зазвичай той самий, що й у першому сценарії: людину можуть повернути до США, якщо вона не відповідає умовам одного з передбачених винятків.

3. Нерегулярний перетин кордону та подання заяви після завершення 14-денного строку

У цьому випадку STCA вже не застосовується і людину не повертають

до США саме на підставі цієї Угоди. Проте це не означає, що її заява буде прийнята до розгляду в Канаді.

Нові правила, запроваджені Bill C-12, не дозволяють передати таку заяву до Відділу захисту біженців для повного розгляду.

Отже, нерегулярний перетин кордону не є способом обійти встановлені обмеження. Залежно від часу подання заяви та індивідуальних обставин, він може призвести або до повернення до США, або до визнання заяви неприйнятною (not eligible) для передачі до IRB.

На практиці особа, яка прибуває до Канади через сухопутний кордон зі США, повинна не лише відповідати умовам одного з винятків зі STCA, якщо ця Угода застосовується, але й виконувати всі інші вимоги щодо прийнятності заяви, зокрема правило одного року. Наявність родича в Канаді, канадської візи чи дозволу може мати важливе значення, але не гарантує, що заяву буде прийнято.

Важливо також пам'ятати, що війна в Україні сама по собі не гарантує надання статусу біженця. У кожній справі оцінюються індивідуальний ризик для конкретної людини, відповідність законодавчому визначенню біженця або особи, яка потребує захисту, та наявність належних доказів.

Водночас від початку повномасштабної війни частка позитивних рішень у справах про надання статусу біженця громадянам України залишається високою, за неофіційними даними, у 2025 році вона перевищувала 95%.

Які тимчасові заходи зараз діють для українців у Канаді?

CUAET більше не приймає нових заяв. Із 1 квітня 2026 року діє вузька тимчасова політика, яка дозволяє певним українцям та членам їхніх сімей продовжити вже виданий відкритий дозвіл на роботу на строк до трьох років.

За актуальними правилами IRCC, заяву потрібно подати не пізніше 31 березня 2027 року.

Серед основних умов:

- перебування в Канаді з чинним статусом тимчасового резидента;
- наявність чинного відкритого дозволу на роботу, виданого за од-

нією з визначених спеціальних політик для українців;

- прибуття до Канади не пізніше 31 березня 2024 року або, для окремої категорії осіб із CUAET-заявами, які тривалий час залишалися на розгляді, — не пізніше 31 грудня 2024 року.

Ця політика дозволяє саме продовжити чинний відкритий дозвіл на роботу, і скористатися цим заходом можна лише один раз. Вона не створює загального права на новий відкритий дозвіл для всіх українців. Продовження статусу відвідувача (visitor status) та дозволу на навчання здійснюється за звичайними правилами IRCC.

Які інші варіанти можуть існувати?

Залежно від обставин, можливі шляхи можуть включати:

- своєчасне продовження чинного тимчасового статусу або дозволу на роботу;
- економічну імміграцію через Express Entry або провінційні програми;
- сімейне спонсорство;
- гуманітарну заяву на постійне проживання, яку можна подати лише з території Канади;

Жоден із цих варіантів не є автоматичним або гарантованим. Деякі з них потребують багатьох місяців підготовки, а подання неправильної заяви може вплинути на чинний статус або майбутні імміграційні можливості.

Українцям у США не слід розраховувати, що після завершення TPS вони зможуть просто перетнути кордон Канади та подати заяву на статус біженця. Так само українцям, які вже кілька років перебувають у Канаді, не варто сприймати заяву на захист як універсальний «план Б» після завершення тимчасового статусу.

Найкраще отримати індивідуальну юридичну консультацію якомога раніше. Це допоможе перевірити, які варіанти справді доступні у конкретній ситуації, вчасно підготувати документи та уникнути рішень, які можуть ускладнити або закрити шлях до законного статусу в майбутньому.

Цей матеріал має інформаційний характер і не є юридичною консультацією. Для оцінки вашої особистої ситуації зверніться до ліцензованого спеціаліста.

Ольга Сенишин, адвокатка та нотаріус, партнерка юридичної фірми CGS LAW у Торонто. Працює у сфері імміграційного, біженського та сімейного права, представляючи інтереси клієнтів по всій Канаді.

ОБГОВОРЕННЯ ОСВІТИ З ВЧИТЕЛЯМИ В УКРАЇНІ

Літній Інститут 2026

Уявіть, що ви в Україні, а двадцять директорів шкіл і вчителів сидять на краю своїх крісел, очікуючи, що ви скажете щось цікаве.

Для канадського вчителя це може бути трохи напружено, але водночас така ситуація може розкрити ваші найкращі якості. Аудиторія хоче почути, як українські школи порівнюються з канадськими. Вони хочуть дізнатися, як педагоги заохочують учнів, як підтримують дисципліну та як сприяють їхнім успіхам.

Вісім канадських педагогів, не зважаючи на війну, цього літа поїхали в Україну, як уже робили це протягом понад тридцяти років, щоб провести літні курси підвищення кваліфікації в різних сферах освіти для понад 300 вчителів та адміністраторів початкових і середніх шкіл.

Літній інститут, визнаний в Україні як курс підвищення кваліфікації, об'єднує вчителів з Канади та України на тиждень активних обговорень. Перші курси розпочалися на початку 1990-х років, коли двоє вчителів з Онтаріо, Надія Луців та Оксана Винницька-Юсипович, організували двотижневі курси за участю канадських педагогів. Відтоді щороку як постійні, так і нові вчителі з Канади пропонують українським педагогам програми підвищення кваліфікації зі своїх предметів.

В успішній освітній системі необхідно враховувати багато чинників. В Україні, де школи часто менші та більш спеціалізовані, це може означати надання учням ширшого вибору предметів і більше можливостей, рекомендацій та порад. У центрі уваги мають бути учні, а не предмет чи школа. Канадські освітяни можуть запропонувати українській освіті дещо інші підходи для досягнення кращих результатів. Саме такими були деякі з тем наших жвавих розмов.

Перший тиждень ми провели у Чернівцях — місті з населенням близько 270 000 осіб, поблизу румунського та молдовського кордонів.

Другий тиждень, уже з новою групою слухачів, пройшов у Давидові — невеликій громаді неподалік Львова — і включав участь шкільної ко-

Канадські педагоги, які прибули до України для участі в Літньому інституті, 2026 рік.

Учасники Літнього інституту в Чернівцях, 2026 рік.

манди з Полтавщини.

Курс для директорів починається з порівняння освітніх систем Канади та України. У Канаді за освіту відповідають провінції, тоді як в Україні, теоретично, всі освітні директиви визначає центральний уряд. Ми намагалися пояснити пріоритети центрального уряду та обмеження фінансування, особливо ті, що виникають через війну, а також політичні й суспільні реалії. У Канаді важливими елементами освітньої програми для всіх учнів є рівність та інклюзивність, і цю ідею варто поширювати.

Цього року серед канадських волонтерів були Богдан Колос та Ліля Гордієнко з Торонто, які проводили курс для директорів шкіл з питань

організації та людських взаємин. Ірина Перегінець із Торонто викладала курс для заступників директорів.

Борислав Білаш, родом із Вінніпега, представляв програму з природничих наук для старшокласників, яка базується на практичних та експериментальних підходах до викладання.

Христя Желтвай із Торонто викладала шкільну програму з математики, зосереджену на маніпулятивній грамотності. Софія Березовська з Торонто проводила курс про любов до літератури. Меланія Ковалюк з Оттави викладала курс шкільної психології очно протягом першого тижня та онлайн — протягом другого.

Оксана Винницька-Юсипович, яка

мешкає у Львові, представила свій підхід до дошкільної освіти, що базується на потребах розвитку дитини. Вона також поділилася інформацією про українську діаспору в Канаді.

Наприкінці другого тижня в Давидові пані Наталія Піпа, депутатка Верховної Ради, яка представляє львівські передмістя та опікується питаннями освіти, зустрілася зі слухачами курсу для директорів. Вона відповідала на запитання та окреслила зміни, які внесла б в освіту, якби мала таку можливість.

Пані Піпа сказала, що стандартизований іспит після закінчення середньої школи має бути обов'язковим для всіх учнів, які хочуть отримати диплом про її закінчення. Пані Піпа уточнила: «З моменту появи коронавірусу загальнонаціональний стандартизований іспит перестав бути обов'язковим для всіх і тепер є обов'язковим лише для тих, хто вступає до університету».

Пані Піпа також зазначила, що нещодавно було призначено нового міністра освіти, який мав би представити план реформ. «Але, судячи з перших заяв міністра, реформ не буде», — сказала вона.

«Нам потрібен план, як підготувати як існуючих, так і нових вчителів до нових реалій часу: програми “Нова українська школа”, домінування соціальних мереж та зміни ставлення батьків до школи, серед іншого». В Україні загалом забагато вчителів, особливо у сільській місцевості. Однак у містах не вистачає вчителів англійської мови, інформатики, математики та фізичного виховання, оскільки ці люди можуть легко знайти більш високооплачувану роботу в іншому місці», — додала вона.

За її словами, також слід переглянути систему харчування для всіх школярів, оскільки не кожна дитина його потребує, а зекономлені кошти мають піти на підвищення зарплат учителів.

Після завершення тижневого навчання і вчителі, і викладачі відчули велике задоволення від того, що канадська програма виявилася достатньо цінною, аби продовжувати її в наступні роки.

Богдан Колос

ІСТОРІЯ, ЯКУ ПУТІН ХОЧЕ, ЩОБ МИ ЗАБУЛИ

Відтоді як Володів Путін розпочав повномасштабну війну проти України, Кремль виправдовує своє неспровоковане вторгнення, називаючи його «спеціальною військовою операцією» з метою «денацифікації» демократичної країни, яку очолює єврейський президент Володимир Зеленський. Майже через п'ять років війни, яка забрала життя понад 16,000 цивільних, десятки тисяч людей поранила, а понад 20,000 дітей відірвала від їхніх родин, Путін і далі повторює цю неправдиву тезу.

Путінська афера з «денацифікацією» ґрунтується на одній із найстій-

кіших історичних брехень Кремля — ретельно сконструйованій версії відносин Радянського Союзу з нацистською Німеччиною, згідно з якою Москва нібито завжди була лише невинною жертвою фашизму, оточеною хижакими, які прагнули її знищити.

Історія, яку Путін хоче, щоб ми забули, починається 23 серпня 1939 року, коли Йосип Сталін підписав із Адольфом Гітлером договір, що поділив Центральну та Східну Європу між ними. Пакт Молотова-Ріббентропа та його таємні протоколи відкрили Гітлеру шлях до вторгнення

в Польщу із заходу 1 вересня, а Сталіну - зі сходу 17 вересня. Через кілька днів німецькі та радянські війська зустрілися в Бересті, відзначивши спільне завоювання міста військовим парадом його вулицями. Наслідки цього пакту одразу відчули по всій Європі, зокрема родини, які там жили, — і моя родина також. Угода віддала Естонію, батьківщину моїх батьків, до радянської сфери впливу. Невдовзі після підписання пакту з урядом Гітлера Сталін змусив Естонію погодитися на розміщення радянських військових баз. Через рік ці війська забезпечили радянську

окупацію країни. Москва встановила маріонетковий уряд, організувала фіктивні вибори і, так само як Путін зробив із Кримом у 2014 році, змусила Естонію увійти до складу Радянського Союзу. Демократичних лідерів Естонії заарештували та депортували. Такий самий процес повторився в Латвії та Литві. Так радянсько-російська колонізація була нав'язана за допомогою репресій, депортацій, ув'язнень, страт і примусового виселення людей із їхньої батьківщини.

ОМАНА ПРИЄДНАННЯ: НАВІЩО КРЕМЛЬ НАМАГАЄТЬСЯ «СТЕРТИ» КОРДОНИ З ОКУПОВАНИМИ ТЕРИТОРІЯМИ УКРАЇНИ

Москва готує черговий етап адміністративного поглинання тимчасово захоплених українських земель. Згідно з оприлюдненими проєктами наказів Федеральної служби безпеки (ФСБ) РФ, російська влада планує ліквідувати так звані прикордонні зони між суб'єктами Російської Федерації та окупованими територіями Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей, а також Криму. Цей крок, який пропаганда підносить як «остаточне возз'єднання», насправді є спробою легалізувати анексію в юридичному полі самої Росії та спростити логістику для окупаційної армії. Утім, для міжнародної спільноти та Києва ці дії залишаються абсолютно нікчемними, а реальна ситуація на адміністративній межі далека від декларованої свободи пересування.

Тривалий час після повномасштабного вторгнення у 2022 та проведення псевдореферендумів Росія зберігала жорсткий прикордонний контроль на кордоні з окупованими регіонами. Ростовська та Воронежська області РФ, які безпосередньо межують із Донбасом, мали особливий статус прикордонної зони. Для перетину цих рубежів цивільним особам доводилося проходити тривалі перевірки, фільтраційні заходи та показувати документи. Аналогічний режим діяв і на адміністративній межі між окупованим Кримом та Херсонщиною.

Нова ініціатива російських спецслужб передбачає скасування колишніх наказів ФСБ, які регулювали ці прикордонні зони. Зокрема, планується повністю ліквідувати особливий режим у прикордонних районах Ростовської та Воронежської областей, що прилягають до окупованих територій. Також знімаються об-

Автомобільний пункт пропуску «Нехотеевка», розташований на російсько-українському кордоні в Белгородській області Росії. Фото: (Букви)

меження на межі Криму та Херсонської області, за винятком окремих безлюдних островів у Чорному морі. На папері це означає, що внутрішня адміністративна межа між Росією та загарбаними регіонами має повністю зникнути, перетворившись на таку саму умовну лінію, як межа між будь-якими іншими областями РФ.

Є кілька причин, чому Кремль зважився на цей крок саме зараз. Перша і найочевидніша — політико-пропагандистська. Російському внутрішньому споживачу необхідно продемонструвати успіх так званого «возз'єднання». Ліквідація КПП та прикордонних зон має створити ілюзію стабільності та незворотності геополітичних змін. Це спроба показати, що загарбані території вже стали «глибоким тилом» Росії.

Другий аспект це військова логістика. Наявність прикордонних постів, навіть формальних, створювала затори та затримки для військового постачання. Скасування прикордонного режиму дозволить окупаційним

військам швидше перекидати техніку, боєприпаси та особовий склад з глибини РФ безпосередньо до лінії фронту.

Третя причина полягає в економічному поглинанні. Кремль намагається прискорити перехід підприємств на окупованих територіях під повний контроль російських олігархічних та державних структур. Відсутність митних чи прикордонних бар'єрів полегшує вивезення українського збіжжя, корисних копалин та іншого майна, що фактично є продовженням системного пограбування регіону.

Міністерство закордонних справ України та провідні вітчизняні юристи вже дали чітку оцінку діям агресора. Усі спроби змінити статус окупованих територій через внутрішні нормативні акти РФ є юридично нікчемними. Вони не створюють жодних правових наслідків для міжнародно визнаних кордонів України.

У заяві українського зовнішньополітичного відомства наголошується, що окупована українська земля

ніколи не стане російською. Міжнародне право базується на принципі суверенітету та територіальної цілісності, тому жодні внутрішні накази ФСБ чи укази президента РФ не здатні легітимізувати анексію. Генеральна Асамблея ООН неодноразово ухвалювала резолюції, які засуджують російську агресію та підтверджують суверенітет України над усіма її територіями, включно з Кримом та Донбасом.

«Російське відомство може скільки завгодно пересувати пункти контролю, переписувати власні документи та перемальовувати карти. Від цього окупована українська земля не стає російською, а міжнародно визнаний державний кордон України не зсувається ані на метр», — наголосили в МЗС.

Попри гучні заяви про «стирання кордонів», на практиці повна свобода пересування навряд чи буде реалізована. Російська влада панічно боїться проникнення зброї, вибухівки та проукраїнських партизанів на власну територію. Крім того, гострою проблемою для армії РФ залишається дезертирство.

Тому замість класичних прикордонників на дорогах, найімовірніше, з'являться посилені блокпости поліції, Росгвардії та мобільні загони ФСБ. Контроль не зникне, а просто змінить маску. Перевірки документів, мобільних телефонів та транспортних засобів триватимуть, але тепер це називатиметься «заходами безпеки у воєнний час» або «протидиверсійними діями». Росія не може дозволити собі повністю відкрити кордон з окупованими зонами, оскільки це створить пряму загрозу для внутрішньої безпеки самих російських регіонів.

Галина Янишин

ІСТОРІЯ, ЯКУ ПУТІН ХОЧЕ, ЩОБ МИ ЗАБУЛИ

☛ Закінчення з стор. 4

Ба більше, незалежна Естонія була однією з перших європейських держав, яка надала культурну автономію своїм єврейській, російській, німецькій та шведській меншинам. У червні 1940 року цьому поклали край. Єврейську культурну автономію було скасовано, а під час депортацій у червні 1941 року тисячі естонців і близько 10 відсотків єврейського населення Естонії були депортовані до радянських таборів ГУЛАГу, де їх змушували працювати як рабів. А далі почалися німецька нацистська окупація та Голокост.

Канада та її союзники звільнили й відновили свободу таких країн, як Франція, Бельгія та Нідерланди. Проте Радянський Союз отримав можливість десятиліттями продовжувати репресії та колонізацію Естонії, розпочаті в 1940 році. Кремль вирішив

ці незручні факти ще однією вигадкою — заявивши, що сотні тисяч жителів Центральної та Східної Європи, які втекли від радянської окупації, не були жертвами репресій, а нібито були фашистами, нацистськими колаборантами та ворогами людства.

Сьогодні Кремль повторює ту саму брехню щодо українців: опір України російському пануванню подається як «нацизм». Коли російські війська вбивали цивільних у Бучі у 2022 році, Кремль відповів запереченнями, вигадками та наклепом. Окупацію перетворюють на «визволення». Жертв перетворюють на «фашистів». А тих, хто пам'ятає, що сталося насправді, називають «екстремістами».

Цю історичну маніпуляцію Москва також використовує для дискредитації, ізоляції та залякування діаспорних громад за кордоном. У Канаді радянська пропаганда посилювала

вже наявні упередження проти східноєвропейських іммігрантів, зображуючи їх як екстремістів. Сьогодні голоси, пов'язані з Кремлем, зокрема й у самій Канаді, продовжують поширювати ці наративи, намагаючись делегітимізувати представників балтійської, української та східноєвропейської канадських громад, які наважуються кинути виклик Москві.

Мої батьки втекли до Канади, де я народився, і все своє життя я присвятив захисту свободи Естонії та її права говорити правду про власну історію. За це радянський режим і його сучасні захисники таврували таких людей, як я та інші естонці, так само, як сьогодні Кремль таврує українців: опір Москві оголошувався доказом фашизму, а твердження про те, що Естонія була окупована, відкидалося як «русофобія». Саме тому 23 серпня — День чорної стрічки — має таке значення. Він захищає історичну правду від авторитарного

режиму, який маніпулює історією, щоб виправдати свою злочинну агресію сьогодні.

Протистояти російській інформаційній війні означає не лише спростовувати окремі брехливі твердження; ми повинні руйнувати історичні міфи, на яких вони ґрунтуються. Адже немає жодної суперечності в тому, щоб викривати злочини нацистів і водночас визнавати злочини радянського режиму.

Історія не вимагає від нас обирати, чиї жертви диктатури заслуговують на пам'ять. Для канадців естонського, українського, польського, латвійського, литовського та іншого центрально- і східноєвропейського походження ця історія є частиною пережитого їхніми родинами і саме тому вони приїхали до Канади. Москва й досі намагається стерти цю історію, і ми не повинні їй цього дозволити.

Маркус Колга

УДАР ПО ВОЄННІЙ МАШИНІ:

ЄС ГОТУЄ НАЙМАСШТАБНІШИЙ ПАКЕТ САНКЦІЙ ПРОТИ РОСІЇ ВІД ПОЧАТКУ ВЕЛИКОЇ ВІЙНИ

Європейський Союз переходить до нового етапу економічного тиску на Москву. Нова очільниця європейської дипломатії Кая Каллас офіційно оголосила про підготовку наймасштабнішого пакета санкцій проти Російської Федерації з моменту початку повномасштабного вторгнення в Україну. Цю амбітну та безпрецедентну за своїми обсягами ініціативу планують офіційно представити країнам-членам восени цього року.

Головна відмінність майбутнього пакета полягає не лише у кількості обмежень, а й у зміні самої стратегії стримування агресора. Якщо попередні хвилі санкцій Брюсселя фокусувалися переважно на секторальних заборонах, імпорті сировини та експорті технологій, то тепер підприєми опиняться розгалужена мережа посіпак, які допомагають Кремлю підтримувати життєздатність його військово-промислового комплексу.

За словами Каї Каллас, у разі успішного погодження пакета всіма державами-членами ЄС, загальний перелік підсанкційних фізичних та юридичних осіб з Росії одразу розшириться приблизно на третину. Мова йде про потенційне додавання до «чорних списків» ще близько 1600 позицій.

Цей крок має стати найсильнішим ударом по російських логістичних ланцюжках та фінансових посередниках. До оновленого переліку увій-

Кая Каллас-Висока представниця Європейського Союзу з питань закордонних справ і політики безпеки. Фото: (Mind)

дуть оборонні підприємства, постачальники електронних компонентів подвійного призначення, а також закордонні компанії у третіх країнах, які допомагають РФ обходити торговельні ембарго. Окрему увагу обіцяють приділити керівникам військових заводів, пропагандистам та чиновникам, відповідальним за продовження агресії.

Тривалий досвід Брюсселя у запровадженні санкцій виявив значну слабкість європейської бюрократичної системи: необхідність абсолютної однастайності серед усіх членів блоку. Попередній 21-й пакет санкцій, ухвалений наприкінці цього липня, тижнями перебував у заручниках через позицію Греції, яка захищала інтереси своїх судноплавних компаній. Раніше аналогічні проблеми регу-

лярно виникали через вето Угорщини та Австрії.

Аби уникнути чергового політичного блоку восени, Європейська комісія зараз серйозно переглядає механізм ухвалення рішень. Обговорюється новий підхід: розділити гігантський пакет на кілька менших, тематичних блоків. Таким чином, окремі заходи проти «тіньового флоту» танкерів, обмеження для фінансового сектору чи списки персональних санкцій ухвалюватимуться окремо. Це не дозволить жодній країні повністю заблокувати всю ініціативу через незгоду з якимось одним пунктом.

Оцінюючи результати вже запроваджених обмежень, Кая Каллас наголосила, що європейські санкції кардинально підірвали можливості російської економіки.

«Санкції ЄС вже дорого обійшлися Росії, позбавивши російську військову машину понад 1 трильйон євро», — сказала Каллас.

Ухвалений влітку 21-й пакет санкцій уже завдав суттєвого удару по фінансовій системі Росії. Він не лише посилив обмеження проти криптовалютного та банківського секторів РФ, а й законодавчо зафіксував граничну ціну на російську нафту на рівні 44,1 долара за барель щонайменше до липня наступного року. Це суттєво обмежило приплив «нафтодоларів», які Кремль використовує для закупівлі зброї. Окрім

того, Європа розширила перелік заблокованих суден «тіньового флоту», які перевозили сировину в обхід міжнародних правил.

«Тиск має зростати, доки Москва не завершить свою війну», — наголосила Каллас.

Майбутній осінній пакет покликаний закрити останні прогалини та зробити ціну війни для Москви остаточно невідомою.

Попри рішучість Брюсселя, дипломати визнають, що попереду на Європу чекають запеклі внутрішні дискусії. Включення такої величезної кількості нових компаній до санкційних списків вимагатиме ретельної юридичної перевірки, аби рішення не могли бути легко оскаржені в Суді ЄС. Окрім того, тиск на фірми з третіх країн (як-от Китаю, ОАЕ чи держав Центральної Азії), які допомагають РФ з паралельним імпортом, потребує тонкої дипломатичної роботи для уникнення глобальних торговельних воєн.

Проте політична воля нового керівництва Європейського Союзу демонструє однозначний сигнал: Захід не планує послаблювати хватку. Новий масштабний пакет санкцій має продемонструвати Кремлю, що час грає проти нього, а ресурси для ведення війни виснажуються значно швидше, ніж європейська солідарність.

Олександра Чорна

У ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНА ПОВЕРНУЛА З РОСІЙСЬКОГО ПОЛОНУ 10 ВІЙСЬКОВИХ

Звільнені українські військовослужбовці Збройних сил України та Національної гвардії після повернення з російського полону через Білорусь. 24 серпня 2026 року.

24 серпня, у День Незалежності України, додому з російського полону повернулися ще 10 українських військовослужбовців. Про це повідомив Президент України Володимир Зеленський.

Звільнення відбулося в межах спеціального етапу обміну через територію Білорусі. Серед звільнених військовослужбовці Збройних сил України та Національної гвардії, які

захищали Україну на Донецькому напрямку. Усі вони раніше вважалися зниклими безвісти.

«Дуже важливо, що нам вдалося їх повернути», — зазначив Володимир Зеленський, подякувавши всім, хто щодня працює над поверненням українців із полону.

Президент наголосив, що Україна продовжує пошук кожного військово-службовця, який залишається в

неволі, та робить усе можливе для їхнього звільнення і повернення додому.

Це вже 78-й обмін військовополоненими. Напередодні, 19 серпня, Україна повернула з російського полону 103 військовослужбовців ЗСУ, Державної прикордонної служби та Національної гвардії. Вони захищали Україну на різних напрямках фронту, зокрема в Маріуполі, а також на До-

нецькому, Луганському, Харківському, Запорізькому, Херсонському, Дніпровському та Сумському напрямках.

Повернення українських захисників у День Незалежності стало ще одним нагадуванням про головну обіцянку держави, не залишати своїх і продовжувати боротьбу за звільнення кожного українця, який перебуває в російській неволі.

Осип Гнятик

ПОРА ПОВЕРТАТИСЯ ДО НАВЧАННЯ ЧАС ПОДУМАТИ І ПРО RESP

З наближенням нового навчального року тисячі сімей готуються до чергового важливого етапу. Попереду оплата навчання, підручників, проживання, транспорту та інших витрат, пов'язаних із навчанням у коледжі чи університеті. Для батьків і дідусів з бабусями, які роками відкладали кошти в зареєстрований освітній накопичувальний план (RESP), настав також важливий момент для планування зняття заощаджень.

Багато канадських родин сумлінно роблять внески до RESP та максимально використовують державні гранти. Проте не всі усвідомлюють, що не менш важливим є правильне використання коштів після того, як дитина вступає до закладу післясередньої освіти. Без чіткого плану можна втратити частину переваг, які накопичувалися протягом багатьох років.

Кошти RESP складаються з двох основних категорій. Перша – це Educational

Assistance Payments (EAP), які включають державні гранти та інвестиційний дохід. Ці виплати оподатковуються на ім'я студента, який зазвичай має невеликий дохід або взагалі не сплачує податків. Друга категорія – Post-Secondary Education (PSE) withdrawals, тобто ваші власні внески до плану. Такі кошти можна знімати без сплати податків.

Особливу увагу варто звернути на початковий період навчання. Протягом перших 13 тижнів повного навчального навантаження сума EAP-виплат зазвичай обмежується встановленим лімітом. Якщо не врахувати це правило заздалегідь, сім'я може зіткнутися з нестачею коштів саме тоді, коли необхідно одночасно оплачувати навчання, проживання та навчальні матеріали.

Також важливо пам'ятати, що кошти EAP можуть використовуватися не лише для оплати навчання. До допустимих витрат належать проживання в гурто-

житку, харчування, придбання комп'ютера чи ноутбука, транспортні витрати та інші обґрунтовані потреби студента.

Грамотно спланована стратегія зняття коштів дозволяє максимально використати державні гранти, інвестиційне зростання та податкові переваги RESP. Вона допомагає уникнути небажаних сюрпризів і забезпечує, щоб кожен долар працював на користь освіти вашої дитини.

У BCU Wealth Management ми допомагаємо сім'ям на кожному етапі роботи з RESP: від відкриття рахунку та інвестиційного планування до розробки ефективної стратегії використання накопичених коштів.

ЗВЕРНІТЬСЯ ДО

BCU WEALTH MANAGEMENT

RESP – РОЗУМНА ІНВЕСТИЦІЯ В ОСВІТУ ВАШОЇ ДИТИНИ

- ✓ ДЕРЖАВНІ ГРАНТИ
- ✓ ІНВЕСТИЦІЙНЕ ЗРОСТАННЯ
- ✓ ПОДАТКОВІ ПЕРЕВАГИ
- ✓ ПІДТРИМКА ОСВІТИ ВАШОЇ ДИТИНИ

ПЛАН НАВЧАННЯ ТА ВИТРАТ

- ✓ НАВЧАННЯ
- ✓ ПРОЖИВАННЯ
- ✓ ХАРЧУВАННЯ
- ✓ ПІДРУЧНИКИ
- ✓ ТРАНСПОРТ
- ✓ КОМП'ЮТЕР
- ✓ ІНШІ ПОТРЕБИ

КОШТИ EAP МОЖНА ВИКОРИСТОВУВАТИ ДЛЯ:

- ПРОЖИВАННЯ
- ХАРЧУВАННЯ
- КОМП'ЮТЕР
- ТРАНСПОРТ
- ІНШІ ПОТРЕБИ

BCU Wealth Management

Плануйте сьогодні – інвестуйте в майбутнє

КОШТИ RESP СКЛАДАЮТЬСЯ З ДВОХ ЧАСТИН

- EAP ВИПЛАТИ** (гранти та інвестиційний дохід)
Оподатковуються на ім'я студента
- PSE ЗНЯТТЯ** (ваші внески)
Без сплати податків

BCU Wealth Management допомагає сім'ям на кожному етапі роботи з RESP: від відкриття рахунку та інвестиційного планування до розробки ефективної стратегії використання накопичених коштів.

Зверніться до BCU Wealth Management

ВСЕКАНАДСЬКИЙ ВИШКІЛЬНИЙ ТАБІР 2026

о. Тома Гривна з сумівцями вишкільного табору.

Таня Чолій зі сумівцями.

Всеканадський Вишкільний табір СУМ під назвою “Хай перемога почнеться з мене!” ім. Збройних Сил України відбувся на мальовничій оселі СУМ Веселка біля Актону, Онтаріо.

Впродовж двох тижнів – від 27-го червня 10-го липня – 51 молодих сумівців з цілої Канади разом навчалися як стати кращими сумівцями, кращими християнами та кращими українцями; одним словом – кращими людьми!

До команди табору ввійшли – Таня Чолій – комендант, Ляриса Лушкі – бунчужна, Наталя Штурин – програмова, Данило Радовенчик – писар, Лесик Чолій та Меланія Штурин-обозні, Ганя Остап’юк виховник-інструктор.

Головні теми, котрі охоплювали програму були – Богословія, СУ-Мознавство, Сучасна Україна, Методика та Провідництво. Вишкільний табір – це трирічний процес, так що були окремі гутірки та заняття для різних вікових груп. Таборовий графік був дуже насичений та різноманітний! Багато гутірок провадили команда табору про всі згадані теми, але також цього року до табору прибуло багато гостей з різними гутітками.

В першу неділю табору всі поїхали до церкви Св. Іллі, в містечку Брамptonі, поблизу Веселки. Це дерев’яна церква у Бойківському стилі. Після Св. Літургії, парох о. Тома Гривна розповів про іконографію та архітектуру цієї чудової церкви. В наступну неділю крайовий капелян СУМ о. Андрій Фіголь відправив Св. Літургію і перевів гутірку-дискусію на тему “Чому існує зло?” Також на тему Богословії були гутірки про Св. Літургію, духовну боротьбу/св. Михаїла, та різницю між православними та греко-католиками.

Про Методику – тобто конкретні поради як працювати з юнацтвом – найбільше навчала подр. Ганя Ос-

тап’юк, але допомагали/доїхали подр. Леда Остафійчук та Люба Вапляк.

Під рубрикою Сучасна Україна, проф. Марта Дичок говорила чому важливо вивчати історію а др. Петро Штурин говорив про розпад УРСР та незалежність України. Також були цікаві гутірки про екоцид в Україні (подр. Ляриса Лушкі) та Кримських татар (Данило Радовенчик.) Вечорами таборовики оглядали фільм-серію НВО п.н. Чорнобиль.

Про тему СУМознавства приїхали з гутітками подр. Ірка Шуст-Данкович, Гарі Несмашний, та Василь Симчич. Дуже цікава була онлайн зустріч з подр. Наталею Терещенко зі Львова, котра розказала про діяльність СУМ в Україні в обставинах війни, і показала проекти, якими займаються сумівці в діаспорі (в тому числі в Канаді), напр. Теплом Зігріємо Серця та висилка оберегів для воїнів, якими підтримує Україну в її боротьбі.

Віктор Малярек підписує його найновішу книжку «Stolen».

Особливою подією був візит славного українсько-канадського автора і журналіста Віктора Малярека на нашому таборі. Він мав презентацію про викрадених дітей України та його найновішу книжку “Stolen” (“Викрадені”) на цю тему. Через дуже

жертвенний дар Літературного Фонду Пітерсона та Дослідного Центру Україніка, Віктор подарував і підписав примірник своєї книжки кожному таборовику!

В СУМ-і вирощуємо провідників, і на тему провідництва були гутірки стосовно особистого розвитку, та громадської відповідальності. На табір приїхала подр. Оксана Соколик котра мала презентацію про російську дезінформацію та як її поборювати.

Під час вишкільного табору юнаки і юначки прослуховували гутірки, брали участь у майстер-класах, робили дослідження про історичні теми/річниці та готували презентації, як також мали нагоду працювати по стягах – суспільника, культурника, ратника та міжнародника.

Культурники організовували для цілого табору відмічення Івана Хрестителя-Івана Купала, Фестиваль Червоної Руті присвячений 80-літтю відновлення СУМ в діаспорі, та Вечір Пам’яті Загиблим Героям СУМ. Суспільники зорганізували підготовку та акцію в містечку Актоні щоб привернути увагу місцевого населення до справи викрадення українських дітей росією, міжнародники досліджували інформацію та представляли наших гостей-доповідачів, і також що вечора подавали найновіші новини з України, а ратники займалися спортом та зорганізували футбольний турнір, в якому команди представляли країни, де зараз знаходиться СУМ.

Також була нагода виробляти культурні здібності – юнацтво могли або розмалювати стіни в команді Петриківським розписом, робити відеоролики на сумівську тематику або (навчитися і) вишити маленький хрест-оберіг для воїнів. Також був майстер-клас у бальних танцях, котрим провів маестро Федір Даниляк. І на оселі потрібно користати з природи – всі таборовики мали інтер-

активні гутірки про безпеку в природі, будування вогника та ставлення наметів. А тоді здобутезнання ввели в життя т.зв. “Табір в таборі.”

Для розваги була нагода плавати у басейні, грати волейбол і також була прогулянка до заповідника Rockwood, де можна було піти на прогулянку лісом, лазити в печерях, поплавати в озері та побути на дуже гарній природі. Були вогники, спів і аж дві забави!

Кінцевий іспит, пращальний вечір, святочний апель на закриття табору, вручення посвідок. Так закінчилися незабутні два тижні цього річного вишкільного табору.

Велика подяка подр. Наталі Штурин за вірцеве ведення програмою, котра була цікава, повчаюча та різноманітна. Подяка цілій команді за вмиле виконання всіх своїх обов’язків та готовість допомогти – чи представити гутірку, провадити групою чи стяговою роботою, займатися технікою, бути рятівником, тримати порядок на підтаборах, і т. п.

Особлива подяка нашим кухарям від фірми Бейбі Пойнт, та головній кухарці Ларисі Чолій за дуже смачну їжу. Також дякуємо добровольцям котрі приїхали зорганізувати для табору барбекю, та друзям, котрі допомогли коли буря звалила дерево на команду та зробила багато іншої шкоди. Подяка всім, котрі доїжджали і допомагали, адже окрім програми ще є дуже багато адміністративних та господарчих справ. Як ми часто казали на таборі – “для загального добра!”

Віriamo, що учасники цього річного вишкільного табору взяли зі собою в серці поняття, що перемога починається з кожного з нас, і що введуть в життя все, що навчилися – на славу Богові та Україні, та для добра нашої Спільки Української Молоді.

Честь України! Готов боронити!

Таня Чолій

20 тисяч дітей викрадено Росією.

Вишкільники пишуть іспит.

Презентація сумівцями Олени Телігі.

FUNDRAISING EVENT ORGANIZED BY
THE UKRAINIAN CATHOLIC
EPARCHY OF TORONTO AND
EASTERN CANADA

PRESENTING SPONSOR
УСУУКС

THURSDAY
October 15, 2026

2nd Annual

Bishop's BANQUET

"Serve One Another, as Good Stewards of God"

PEARSON CONVENTION CENTER

2638 Steeles Avenue East. Brampton, ON L6S 6J9

Reception at 5:30 pm, Dinner at 7:00 pm

TICKETS:
\$200.00 PER PERSON
CASH BAR AVAILABLE
FREE PARKING

IN SUPPORT OF THE EPARCHIAL FAMILY AND LIFE OFFICE

FOR TICKETS GO TO WWW.UCET.CA

FOR MORE INFO CALL 647-351-9526 OR EMAIL EPARCHY@UCETEC.ORG

Now Open!

SuperDogs Fairy Tails

The CNE Farm

Concerts & Events **FREE** with
Admission to the CNE!*

SuperDogs Fairy Tails

Daily, visit theex.com for showtimes

Enercare Centre, Hall D

Zoo Radio
94.0
98.5

The CNE Farm

Daily, 10 am to 10 pm**

Better Living Centre, West Side

HOT
COUNTRY
88.5

Kids' World

Kids' World

Daily, visit theex.com for showtimes

Kids' World

98
CHFI

Scan QR code to
learn more about
what's on at this
year's CNE!

CANADIAN NATIONAL EXHIBITION
AUG 21 TO SEPT 7 | 2026
LET'S GO TO THE EX! **THEEX.COM**

*Not including rides, games, food and additional ticketed enhanced experiences. **Buildings close at 7 pm on Labour Day (Sept 7). Info Line: 416.263.3330
All Programming Subject to Change.

ЛІГА УКРАЇНЦІВ ТА УКРАЇНОК КАНАДИ
ВІДДІЛ ТОРОНТО

РАЗОМ ДО ПЕРЕМОГИ!

ЗБІР РЕЧЕЙ
ДЛЯ YARD SALE

ВСІ ОТРИМАНІ КОШТИ ПІДУТЬ НА ПОТРЕБИ ЗСУ

ЩО МИ ПРИЙМАЄМО:

- ОДЯГ ТА ВЗУТТЯ
- РЕЧІ ДЛЯ ДОМУ
- ПОСУД І КУХОННЕ ПРИЛАДДЯ
- КНИГИ
- ІНСТРУМЕНТИ
- ЕЛЕКТРОННА ТЕХНІКА: НОУТБУКИ, КОМП'ЮТЕРИ, ПЛАНШЕТИ, ТЕЛЕФОНИ, ПРИНТЕРИ, МОНИТОРИ, АУДІОТЕХНІКА, КАБЕЛІ ТА ІНШІ ПРИСТРОЇ В РОБОЧОМУ СТАНІ
- МУЗИЧНІ ІНСТРУМЕНТИ: ГІТАРИ, СИНТЕЗАТОРИ, СКРИПКИ, ДУХОВІ ІНСТРУМЕНТИ ТА ІНШІ

ДЯКУЄМО ЗА ВАШУ ПІДТРИМКУ!

416 516 82 23

АДРЕСА ДЛЯ ЗБОРУ:
9 Plastics Ave,
Etobicoke, ON
M8Z 4B6

РЕЧІ МОЖНА ПРИНОСИТИ:
з 10:00 am
до 4:00 pm
Дякуємо за вашу доброту!

ЯКЩО ВАМ ЗРУЧНО ПРИЙХАТИ В ІНШИЙ ЧАС, РЕЧІ МОЖНА АКУРАТНО ЗАЛИШИТИ БІЛЯ ДВЕРЕЙ ЗА ВКАЗАНОЮ АДРЕСОЮ.

КОЖНА ПЕРЕДАНА РІЧ – ЦЕ МАЛЕНЬКИЙ ВНОСОК У ВЕЛИКУ СПІЛЬНУ СПРАВУ!

ПІДТРИМАЙМО НАШИХ ЗАХИСНИКІВ! РАЗОМ – ДО ПЕРЕМОГИ!

РАЗОМ МИ СИЛЬНІ! СЛАВА УКРАЇНІ!

HOLODOMOR

Ucrainica Research Institute
Invites you to attend the lecture

Thursday, Sep. 10, 2026 - 7 pm
Westminster Room – Old Mill Toronto, 21 Old Mill Rd.

Understanding the Holodomor

Lubomyr Luciuk is a Professor Emeritus of the Royal Military College of Canada and a Senior Research Fellow of the Chair of Ukrainian Studies at the University of Toronto. The author, editor, or co-editor of 32 manuscripts, Dr. Luciuk was awarded the Cross of Ivan Mazepa in 2019 by Ukraine's president, Volodymyr Zelensky.

Visit www.ucrainica.ca for more information and to print a parking pass

Sponsors: **UCRAINICA RESEARCH INSTITUTE** **BCU Foundation** **Dello**

MORE THAN A PLACE OF WORSHIP

Ukrainian Parishes Respond to a Changing Community

As Canada's Ukrainian community continues to evolve in the wake of Russia's full-scale invasion of Ukraine, Ukrainian Catholic parishes are experiencing both renewal and new challenges. The arrival of hundreds of thousands of Ukrainians has brought new families, new perspectives and new needs to communities already working to preserve their faith, culture and sense of connection to Ukraine.

For Bishop Brian Bayda, Eparch of the Eparchy of Toronto and Eastern Canada, the task extends beyond providing a place of worship. Parishes have increasingly become places not only offering spiritual support, but also practical assistance, community and hope to those rebuilding their lives while carrying the trauma of war and separation. Homin Ukrainy – Ukrainian Echo recently spoke with Bishop Bayda about the changing needs of the Ukrainian community in Canada, his recent visit to Ukraine, the role of the Church in supporting families and newcomers, and how parishioners can become more actively involved. He also shared his vision for the Eparchy's upcoming Bishops' Dinner and the future of the Ukrainian Catholic Church in Canada.

A Community Transformed

Over the past four years, the Ukrainian community in Canada has changed significantly with a new wave of arrivals. What changes have you observed in our parishes, and how has the Eparchy adapted its pastoral work—both spiritually and practically—to support newcomers rebuilding their lives under the weight of war and separation?

It is difficult to obtain precise statistics, but over the past four years, Ukrainian Catholic parishes across Canada, including those in the Eparchy of Toronto and Eastern Canada, have experienced both renewed attendance and significant new challenges.

Hundreds of thousands of Ukrainians have arrived in Canada and are adapting to life in a new country, often with limited resources and support networks. Approximately 300,000 Ukrainians are believed to have arrived through the Canada-Ukraine Authorization for Emergency Travel (CUAET), with many settling in the Greater Toronto Area. Canadians, both Ukrainian and non-Ukrainian, have responded generously to this new wave of arrivals.

Not all newcomers are Ukrainian Catholic or regular churchgoers. They come from Catholic, Orthodox and Protestant backgrounds and from different regions of Ukraine, each with its own cultural and religious traditions. Many are women and children separated from family members who remain in

Bishop Bryan Bayda during a Divine Liturgy in Ukraine.

Ukraine. They are carrying the trauma of war, grief, uncertainty and concerns about their future in Canada.

As a result, parishes have become more than places of worship. They have increasingly served as centres of community, cultural continuity and practical support, helping newcomers connect with housing, employment, language classes, schools, healthcare and other settlement services. At the same time, the needs are complex. Some newcomers arrive ready to establish independent lives, while others require more guidance and support as they navigate a new country. Parishes are also responding to the emotional and psychological effects of war and displacement, while facing practical pressures related to housing, credential recognition and mental health support.

You asked how the Eparchy of Toronto adapted. Well, I was installed as Eparch in 2022, just as the full-scale invasion and the wave of arrivals accelerated. Many deeply care about our brothers and sisters in Christ. We have tried to respond both spiritually and practically, often in partnership with the wider Catholic community and Ukrainian Canadian organizations.

Practical adaptations have included close collaboration with the Archdiocese of Toronto's Office for Refugees (ORAT). This involved discussions on parishioner-sponsored family programs, hosting initiatives and joint support. A concrete example is the late-2025 donation of more than \$60,000 from the Archdiocese to St. Josaphat's Ukrainian Catholic School, specifically for CUAET students and families.

Parishes have organized or assisted in various ways with donation drives, meal programs, resource referrals, orientation assistance and connections to settlement services, including housing, English classes, employment, school enrollment and healthcare navigation. Ukrainian Canadian organizations such as the Ukrainian Canadian Congress, Ukrainian Canadian Social Services and CUIAS have produced and updated newcomers' resource guides and pro-

vided settlement support; churches frequently serve as entry points or informal partners in these efforts.

Spiritual and pastoral adaptations emphasize accompaniment amid trauma and separation. The Ukrainian Greek Catholic Church's Synod of Bishops has inspired many and, in turn, has been inspired by many very generous people whom I would refer to as "Missionary Disciples" of Christ. They have established priorities and developed initiatives highlighted in pastoral renewal discussions. They have stressed the importance of healing wounds and trauma, providing practical attention to the poor and marginalized, supporting families under wartime stress and sustaining hope. Parishes have offered a spiritual home that includes prayer for Ukraine and for those who are suffering.

Additionally, my role heading the UGCC Patriarchal Commission for Youth Ministry has reinforced attention to younger generations affected by displacement. My Chancery staff, my clergy and the schools where they serve as chaplains are very proactive and supportive.

We have been focusing our efforts on families. Every individual is shaped and nurtured by their family. When smaller families are traumatized, the needs of the individuals within them must be met by other families. Consequently, we are dedicating our efforts and resources to establishing a Family and Life Office in the Eparchy.

The overall stance has been missionary as well as pastoral: serving not only established faithful but also newcomers who may not previously have been active churchgoers, while seeking to hold together the "old" and the "new" within one community.

People in our churches continue to navigate the balance between cultural preservation, practical solidarity and the deeper spiritual work of presence, healing and hope.

In short, the Eparchy and its parishes have moved from an emergency welcome toward longer-term accompani-

ment—spiritually through liturgy, prayer and pastoral care, and practically through partnerships, school support, settlement referrals and community networks.

Visiting Ukraine

What did you observe during your visit to Ukraine, and what encounter stayed with you most strongly?

That is like asking me to say what I saw last night in a sky full of stars. It is hard to single out one encounter with God that shines in the darkness above the rest. What might be the criteria for that?

Is it the continued mutual support among the people I have often texted every week since we met? Is it a photo in my heart of an orphan reaching out to me for a hug? Is it the radiance of a face as I step off a train after a journey lasting 12 hours? Is it the dignity of a person bearing their soul to Christ and, through me, asking for forgiveness in confession?

Is it a smile of victory on the face of a child who has not laughed for months after they expose the truth behind my feeble magic trick? Or is it the walk "home"—to the new place where I will finally rest my head for the evening—as my recollection of an evening of storytelling gently reveals to me my Ukrainian identity and heritage?

After spending time with people in Ukraine, did the experience change or deepen your sense of the role the Ukrainian Catholic community in Canada can play in supporting the Church and people of Ukraine?

Indeed, spending time with people in Ukraine did deepen my sense of the role the Ukrainian Catholic community in Canada can play in supporting the Church and people in Ukraine.

The needs are countless in Ukraine. Equally, their gifts to us are countless as we discover their dignity, endurance and hope in Christ, which never disappoints. The spiritual, material and social resources that we can offer actually help direct our attention to the deeper needs that we also have, such as recognizing our need for a spirit of gratitude and appreciation for all that God has given us.

We become aware of so much more that God wants to give us through the humility of others and our mutual charity.

From Intention to Action

Many parishioners feel a strong desire to help Ukraine and their fellow Ukrainians. What opportunities does the Eparchy offer for those who want to become actively involved?

➔ More than...page 2 UE

MY LOST COUNTRY SERIES BY MARIA DZIEDZAN

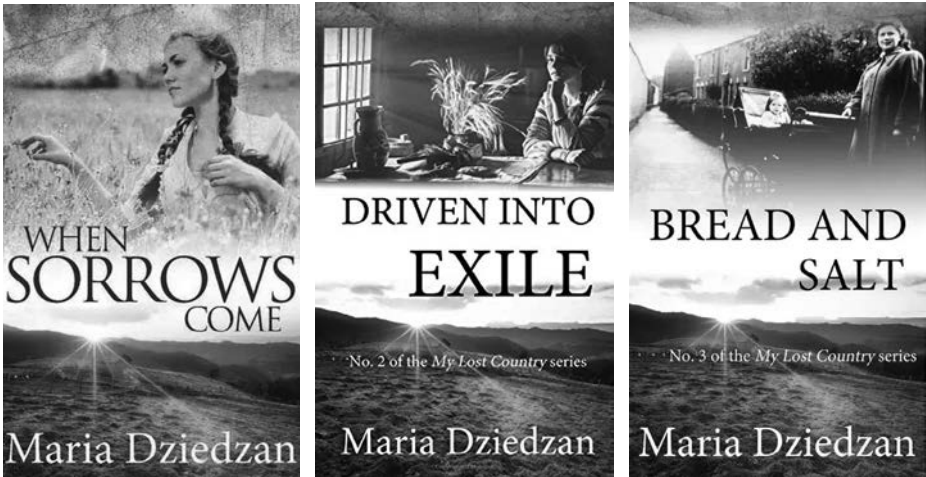
British writer Maria Dziedzian, daughter of a Welsh mother and Ukrainian father has penned three novels in her powerful and memorable My Lost Country series. Each is a stand-alone story. Several characters are carried through the books, and the three stories are woven together into a single, broad tapestry. The characters are united by the historical events of WW2, the violent brutality of occupation, the inhumanity of Nazi slave labour, Bolshevik terror, displaced persons camps, the refugee experience and ultimately the triumph of survival in enslaved Ukraine or thriving in a new homeland.

The three books are beautifully, eloquently written. Page after page, there are rich descriptions of memorable places and relatable emotions the reader cannot help but feel. They are packed with unforgettable, compelling characters, most of whom can easily be characterized as heroes by the way they fight for survival against incomprehensible odds, for their courageous spirits despite looking evil in the eye and their commitment not to descend into the depraved world that engulfs them.

For readers whose parents or grandparents were coerced into slave labour or otherwise forced to flee their Ukrainian homeland because of Nazi and Russian aggression, the stories will feel familiar. The author shines light on the deeply painful experiences her characters faced, all of which were felt in one way or another by virtually every victim of WW2 who found themselves far from home, stateless in western Europe and uncertain of where they will end up.

The books are self-published and available on Amazon as paperback books and Kindle eBooks.

When Sorrows, 2014. This first novel in series won The Big Bingham Book Read in 2015 and was one of

four finalists for the Historical Novel Society Indie Award 2016 . The story starts with a dramatic, fast-passed chapter that leaves the reader breathless. The family of a young woman, Anna, is ripped apart when the Soviets occupy western Ukraine. She must find a way to survive and save her grieving mother. Once the Nazis displace the Soviets there is a momentary sense of relief, after all they are Christian as opposed to the Godless communists from the east. However, the relief is immediately fleeting. The Nazis prove to be as ruthless as their rivals. The brutality she witnesses fuels her keen sense of justice and commitment to help those fighting the dual aggressors murdering her people and exploiting her land.

Driven into Exile, 2017. The second novel in the series, follows the challenges of Natalya, a young woman who clandestinely helped the Ukrainian partisans battling both the Nazis and the Russians . The story begins in 1990 England where Natalya’s English born adult daughters, their English husbands and families gather for her funeral. They discover much about their mother that she never shared with them. Natalya does not want to abandon her family but supporting the partisans has put them all in grave danger. Fearfully but valiantly, she decides on a course of

action that hopefully, will protect her younger sisters and widowed mother. Natalya relies on her training with the partisans, her wits and strong moral compass to carry her through what she believes will be a temporary absence from her beloved village. As the war progresses, new trials are faced. Natalya is not oblivious to the horrors of nazi enslavement but understands that sometimes, simple human kindness is better than vengeance.

Bread and Salt, 2018. The third novel in the series jumps back to 1947. Readers are reacquainting with the family Natalya left behind and the extreme trials they endured since the Iron Curtain dropped. NKVD henchmen dominate everyone, terrorizing the civilian population into submission. A window is opened to the tremendous challenges confronting those trapped in Soviet Ukraine. Suspicion, jealousy and poverty turn neighbour against neighbour, everyone looking over the shoulder, careful not to do or say anything that might raise the ire of the local NKVD.

The sisters experience terrifying events, surviving thanks to their indomitable spirits and commitment to each other. They share a bond of love and stand united by their shared sense of responsibility. Across the continent,

Natalya struggles to accept that she will not return home and must start a new life, experiencing difficulties and discrimination not unlike most post World War 2 refugees. There is no Hollywood happy ending here, but the story concludes with a sense of pride in having done the right thing and doing what had to be done to survive. The English born family reconnects with their aunties in Ukraine for the homecoming their late mother had dreamt of but was never able to make. The title of this volume Bread and Salt is a symbolic tribute to the age-old tradition of a bread and salt greeting.

Dziedzian, an educator, has done her homework to ensure historical accuracy, constructing a strong factual foundation for her story telling. She dissects how political violence shapes and influences everything. She states documented historic facts providing insights into a difficult and complex period of Ukrainian history within the context of WW2.

The characters in the novels are multilayered and fascinating, grounded in strong values that carry them through difficult times. The stories explore numerous universal themes, made more complex by war and political aggression. The characters demonstrate the difference between good and evil, the meaning of family, the value of freedom and friendship, and choosing to survive rather than sinking into despair and hopelessness. They show that courage can be quiet and is not the absence of fear.

The author provides useful historical notes at the end of each book, delivering additional clarity about a catastrophic period of 20th century history. These books are extremely well written, with heartrending stories that humanize political upheavals. These stories are especially poignant given the 21st century existential struggle of the Ukrainian Nation.

Lidia Wasylyn

MORE THAN A PLACE OF WORSHIP

➔ From page 1 UE

Volunteer your time, your talents and your treasure. Simply put, love your neighbour as yourself.

Investigate the many efforts our parishes have initiated to respond to others in their time of need. Read the bulletins with an eager eye to help. Search your heart to see how you can help, or suggest what you can volunteer or gift to our Family and Life Centre.

Make it a topic of your personal prayer and conversation. Ask a friend, “I was wondering how I might respond more to the crisis in Ukraine and here in Canada because of the war?”

Watch where the simple conversation over coffee will go and what the Holy Spirit places on your heart. Then take action, commit to further discernment and spread the word through your actions.

Call the parish office and ask how

you can deepen your love and act on your potential to help.

What would you say to someone who feels their contribution may be too small to make a difference?

Ask anyone who has been helped by someone else what it means. Every small action done with love is important. Jesus reminds us, “Whatever you did to the least of these, you did to me.”

Don’t give into the temptation from the evil one that your contribution of time, talent or treasure will not make a difference.

The Eparchy is preparing for its second Bishops’ Dinner on October 15, 2026. Could you tell us about the mission of this year’s event and what you hope it will accomplish?

Our theme is “Serve One Another as Good Stewards of God.” Based on Scripture and the recent invitation from

the Synod of Bishops of the UGCC, we wish to continue emphasizing the importance of guests becoming, or continuing to be, good stewards of God’s gifts, while giving them an opportunity to strengthen families, since families form and nurture vocations.

More specifically, we want to develop and support families here in Canada and those from Ukraine through:

1. Formation and Education, focused on the spiritual formation and catechesis of children, teens and schools;
2. Responding to Pastoral Needs, focused on family accompaniment and marriage preparation; and
3. Outreach, through programs for families, evangelization, pro-life events and witness by developing media materials and proclaiming pro-family bioethics and policies.

A Future Built on Stewardship

As our community continues to

grow and change, what gives you the greatest hope for the future of the Ukrainian Catholic Church in Canada—and what would you say to parishioners looking for ways to strengthen our Church and support Ukraine?

Listen to the voice of God in your heart. Act on your intuition and your thoughts. Put into action the fruit of your awareness of needs and how to respond to them.

The conversations you have and the ideas that come to you should be shared with others. Trust God. You have been given gifts. Be good stewards of those gifts.

What He has placed on your heart is not beyond your means of time and talent. Share the idea, refine how it can be implemented and give of yourself.

“Serve One Another as Good Stewards of God.”

Nadia Gereliouk

ВІЙНА ЗА СПАДЩИНУ ЛЮБОМИРСЬКИХ: ЯК ПОЛЯКИ ПОКЛАЛИ ОКО НА РОКСОЛАНУ

На початку повномасштабного російського вторгнення українські музейники рятували скарби від бомбардувань, сподіваючись на безпечний притулок у сусідній Польщі. Проте через два роки евакуація культурних цінностей обернулася гучним юридичним скандалом. У липні 2026 року окружний суд польського міста Слупськ наклав тимчасову заборону на повернення до України двох унікальних полотен: знаменитого «Портрета Роксолани» XVI століття та «Портрета юнака» Алойза Рейхана XIX століття. Обидва шедеври належать до державного фонду України та понад 80 років зберігалися у Львівському історичному музеї. Сьогодні вони заблоковані у Музеї Середнього Помор'я через позов нащадків польського княжого роду Любомирських. Цей прецедент оголив глибокі юридичні прогалини у міжнародному музейному праві та поставив під загрозу майбутні безпекові евакуації культурної спадщини.

Щоб зрозуміти суть конфлікту з правового боку, необхідно повернутися у вересень 1939 року. До початку Другої світової війни обидва портрети були перлинами приватної збірки Музею Любомирських, який діяв у Львові у складі знаменитого інституту «Оссолінеум». Після окупації заходу України радянська влада провела масштабну денационалізацію. У 1940 році приватні магнатські колекції ліквідували, а їхні фонди офіційно розподілили між державними установами Радянської України. Так обидві картини стали частиною збірки Львівського історичного музею.

Понад вісім десятиліть полотна законно перебували в Україні. Про них писали наукові праці, їх вносили до відкритих каталогів. У 2017 році картини вже возили на виставку до Вроцлава, і тоді жодних майнових претензій до України не виникало. Проте ситуація кардинально змінилася після початку повномасштабної війни, коли Львівський історичний музей у межах проекту «Прикордоння Європи» тимчасово вивіз 605 експонатів до Польщі, щоб захистити їх від російських ракетних ударів.

Коли евакуйована виставка прибула до Слупська, бічна гілка нащадків князя Анджая Любомирського вирішила скористатися шансом повернути родинну власність. Адвокат Мацей Обрембський, який представляє інтереси спадкоємців, подав судовий позов про реституцію майна, вилученого радянським режимом. Щоб картини не встигли повернутися до Львова, захист позивачів подав клопотання про забезпечення позову.

Польський суд задовольнив це прохання, наклавши тимчасову заборону на вивезення картин за межі країни. Як пояснюють експерти Міністерства культури та національної спадщини Польщі, такий арешт став можливим через технічну помилку (а насправді скоріше умисну недбалість) організаторів виставки. Зазвичай під час

Фрагмент експозиції виставки «Пограниччя Європи. Зі скарбниці Львівського історичного музею» у Музеї Центрального Помор'я у Слупську (Естет)

«Портрет юнака» Алойза Рейхана зі збірки Львівського історичного музею на виставці «Пограниччя Європи. Зі скарбниці Львівського історичного музею» у Музеї Центрального Помор'я у Слупську. Це — друга картина з львівського музею, яка отримала тимчасову заборону на переміщення від польського суду (Естет)

міжнародного обміну експонатами приймаюча сторона оформлює так званий «музейний імунітет»: державну гарантію, яка захищає іноземні культурні цінності від арештів за приватними позовами. Для львівської колекції такий імунітет чомусь оформлений не був, що й дало юристам Любомирських законну зачіпку, щоб заблокувати полотна.

Українська сторона наголошує: дії нащадків Любомирських є спробою використати війну та гуманітарну евакуацію для перегляду не тільки майнових справ, але й історичних кордонів.

І не дарма, адже у цієї справи є ще й неофіційний історичний бік, про який Польща мовчить. Зокрема, позов Любомирських може дати привід для конфлікту між Україною та Польщею навколо портрета Роксолани. Адже поляки вже довгі роки намагаються привласнити собі цю українку, маніпулюючи фактом її походження з галицького містечка Рогатина, котре в ті часи знаходилося під їхньою окупацією. Ні для кого не секрет, що Польща, подібно до Росії, століттями поневолювала Україну і не сприймала ідею її самостійності, аж доки самі українці не відновили свою незалежність 1991

Відвідувач виставки «Пограниччя Європи. Зі скарбниці Львівського історичного музею» у Музеї Центрального Помор'я у Слупську роздивляється «Портрет Роксолани», картину зі збірки Львівського історичного музею, яку польський суд тимчасово заборонив повертати в Україну (Естет)

року. До того часу імперська політика була проста: всі українські землі (і, відповідно, люди), котрі знаходилися під владою Польщі, автоматично ставали польськими. Їх етнічне походження свідомо замовчувалося, а часто навіть відкрито заперечувалося, аби легітимізувати окупацію. Само собою, відомих українських постатей намагалися полонізувати особливо активно, щоб збагатити власну історію. В польській історіографії та культурі така тенденція збереглася до сьогодні, і Роксолана є одним із яскравих прикладів цього. Зокрема, ще у 2015 році, коли у польській Гдині відкрився Музей еміграції, у його експозиції найвідоміших поляків середньовіччя було представлено і нашу султану з Рогатина.

У такому контексті неоформлення «музейного імунітету» і відмова Польщі зараз повертати її портрет на батьківщину (прикриваючись позовом конкретної родини) не здаються випадковими — у цьому простежується чітка закономірність. Скориставшись вразливим становищем України через повномасштабну російську війну, польська сторона вирішила привласнити собі ту частину нашої спадщини, яку давно хотіла і яку за інших умов не вийшло б довго

утримувати у себе. І якщо не відстояти її зараз, то цілком можливо, що незабаром і в Слупську, як і раніше в Гдині, Роксолану «охрестять» полячкою. Саме тому останніми тижнями українські правозахисники активно працюють над стратегією повернення до Львівського музею його законної спадщини.

До спільної робочої групи увійшли представники Міністерства юстиції, МЗС та Мінкультури України. І хоча на юридичному рівні цю ситуацію не можна прив'язувати до давніх етнічних конфліктів, з боку музейного права можна побудувати міцний захист. Українські дипломати та юристи візьмуть на озброєння три ключові аргументи.

По-перше, Україна апелює до статусу майна Державного музейного фонду. Картини є власністю українського народу, а держава Україна є законним правонаступником УРСР. По-друге, в українському законодавстві немає норм про загальну реституцію чи денационалізацію майна 1939–1940 років, а отже, будь-які приватні права колишніх власників на ці об'єкти давно припинені та втратили зворотну силу. По-третє, евакуація мала виключно безпековий характер. Використання форс-мажорного порятунку цінностей задля їх відбирання суперечить усім міжнародним конвенціям, зокрема принципам ЮНЕСКО.

Директор Львівського історичного музею Роман Чмелик підтвердив, що через цей судовий інцидент Україна була змушена переглянути плани щодо решти евакуйованої колекції. Усі інші 603 експонати, які зараз перебувають у безпечних польських сховищах, не будуть повертатися достроково. Вони залишаться в Польщі до офіційного завершення дії міжнародних безпекових договорів, щоб уникнути нових судових пасток.

Позивачі не приховують своєї кінцевої мети: вони хочуть, щоб картини залишилися в Польщі й згодом поповнили Музей князів Любомирських, який зараз будується у Вроцлаві. Тому така обережність щодо повернення решти картин з боку України необхідна. Головна мета зараз — повернути «юнака» та Роксолану додому.

Якщо суд у Слупську задовольнить позов Любомирських, конфлікт між Україною та Польщею може мати не лише локальні для української культури, а й міжнародні наслідки — зруйнується базова довіра між музеями світу. Жодна країна, яка перебуває у стані війни чи кризи, більше не ризикне вивезти свої національні скарби на збереження до сусідів, побоюючись, що їх заберуть нащадки колишніх власників. Поки польська Фемида готується до розгляду справи по суті, обидва портрети залишаються заручниками юридичної війни: полотнами, які врятували від російських бомб, але закрили у судовому сейфі європейської країни.

Олександра Чорна

ПІСЛЯ 47 ПОЇЗДОК — БЕЗКОШТОВНО: ТТС ЗАПРОВАДЖУЄ НОВИЙ ЛІМІТ ВИТРАТ

Із 1 вересня пасажирів громадського транспорту Торонто зможуть їздити безкоштовно після того, як оплатять 47 поїздок протягом календарного місяця

Із 1 вересня громадський транспорт Торонто переходить на нову систему обмеження місячних витрат на проїзд. Пасажирів, які протягом календарного місяця здійснили і оплатять 47 поїздок, після цього зможуть користуватися ТТС безкоштовно до кінця місяця.

Нововведення має допомогти насамперед тим, хто регулярно користується громадським транспортом для поїздок на роботу, навчання та в особистих справах. Мер Торонто Олівія Чоу заявила, що нова система дозволить пасажирів і сім'ям заощаджувати на транспортних витратах.

Для людини, яка щодня їздить ТТС на роботу, 44 поїздки на місяць — цілком звичайна кількість. Ще кілька поїздок у вечірній час або у вихідні можуть довести загальну кількість до встановленого ліміту. Після 47-ї оплаченої поїздки всі наступні поїздки до завершення календарного місяця будуть безкоштовними.

Скористатися новою системою автоматично зможуть дорослі, молодь, люди похилого віку та власники Fair Pass, якщо вони оплачують проїзд за допомогою картки PRESTO, банківської дебетової або кредитної картки.

Є лише одна важлива умова: під час кожної поїздки необхідно користуватися тією самою картою або тим самим пристроєм. Саме таким чином система зможе підраховувати кількість оплачених поїздок конкретного пасажирів.

Після досягнення 47 поїздок лічильник продовжить діяти до кінця поточного місяця, а першого числа наступного місяця обнулиться.

Запровадження fare capping ТТС планував ще минулого року. Водночас нинішній ліміт може бути не оптимальним. Після затвердження бюджету в майбутньому кількість оплачуваних поїздок, необхідних для досягнення ліміту, можуть зменшити до 40 уже у 2027 році.

Таким чином, для активних користувачів ТТС нова система може означати помітну економію: чим частіше людина користується громадським транспортом після досягнення встановленого порогу, тим більше поїздок наприкінці місяця вона здійснюватиме без додаткової оплати.

АМЕРИКАНСЬКІ ЗМІНИ У ВАКЦИНАЦІЇ МОЖУТЬ ВІДГУКНУТИСЯ КАНАДІ

Експерт попереджає: перегляд рекомендацій щодо дитячих щеплень може посилити дезінформацію саме тоді, коли країни вже борються зі спалахами кору (measles)

Рішення адміністрації президента США Дональда Трампа переглянути рекомендації щодо дитячої вакцинації може мати наслідки не лише для американців. Експерт з медичного права Університету Альберти Тімоті Колфілд попереджає, що зміни здатні посилити плутанину навколо щеплень і вплинути також на Канаду.

Трамп підписав указ, який передбачає зміни до американського календаря дитячих щеплень. Серед іншого, адміністрація планує запропонувати окремі вакцини проти кору, паротиту та краснухи (Measles, Mumps, and Rubella) замість комбінованої вакцини MMR, яку нині використовують у США.

Президент США назвав своє рішення великою перемогою для прав батьків, релігійних і конституційних прав та найвищих стандартів науки. Водночас Тімоті Колфілд оцінює такий крок різко негативно.

За його словами, немає наукових доказів, які підтверджували б необхідність відмови від нинішнього підходу. Експерт також спростовує поширене серед противників вакцинації твердження про те, що одночасне введення кількох вакцин може «перевантажити» дитячу імунну систему.

На думку Колфілда, поділ щеплень на окремі візити може створити додаткові труднощі для батьків. Якщо для отримання необхідних вакцин сім'ї доведеться кілька разів відвідувати лікаря, частина зайнятих батьків може просто відкласти або пропустити вакцинацію.

Особливе занепокоєння викликає час, у який відбувається перегляд рекомендацій. За словами експерта, у світі вже спостерігаються спалахи інфекційних захворювань, зокрема кору.

Для Канади ця проблема має особливе значення. Країна вже зіткнулася зі значним зростанням захворюваності на кір. У листопаді 2025 року Канада втратила статус країни, де кір ліквідований, після більш ніж року безперервної передачі інфекції. За даними Агентства громадського здоров'я Канади, значна частина спалаху припала на невакциновані та недостатньо вакциновані громади.

Колфілд наголошує: інформація про вакцинацію не зупиняється на державних кордонах. Суперечливі заяви та дезінформація, що поширюються у США, можуть впливати на ставлення до щеплень і в інших країнах.

Проти рішення американської адміністрації виступила також Всесвітня організація охорони здоров'я, наголосивши на важливості наукового процесу, на якому мають ґрунтуватися рекомендації щодо дитячої імунізації.

На думку канадського експерта, міжнародна реакція є позитивним сигналом, однак сама по собі вона навряд чи зупинить поширення дезінформації. Батькам у всьому світі дедалі складніше орієнтуватися в суперечливих твердженнях про вакцинацію, попри значний обсяг наукових доказів щодо безпеки та ефективності вакцин.

ДЛЯ МІЛЬЙОНІВ КАНАДЦІВ: ХТО МОЖЕ ОТРИМАТИ ДЕРЖАВНІ ВИПЛАТИ

20 серпня на банківські рахунки мають надійти Canada Disability Benefit, Canada Child Benefit та окремі провінційні виплати

Для мільйонів канадців, 20 серпня, може стати днем надходження одразу кількох державних виплат. Гроші мають отримати люди, які відповідають вимогам федеральних та відповідних провінційних програм.

Серед основних виплат — Canada Disability Benefit та Canada Child Benefit, а також деякі провінційні програми в Онтаріо та Британській Колумбії.

Canada Disability Benefit

Canada Disability Benefit — це фінансова допомога для канадців віком від 18 до 64 років, які мають інвалідність. Прийом заявок на програму розпочався минулого року.

Після схвалення заявки виплати починають надходити з місяця, що настає після її затвердження. Потенційним отримувачам Service Canada надсилає лист із шестизначним кодом та інструкціями щодо оформлення допомоги.

Подати заявку можна і без такого листа, якщо заявник має чоловіка, дружину або цивільного партнера. У такому випадку обоє партнерів повинні подати федеральні податкові декларації за 2025 рік.

Право на Canada Disability Benefit, зокрема, мають громадяни Канади, постійні резиденти, певні тимчасові резиденти, які прожили в Канаді протягом попередніх 18 місяців, а також особи зі статусом захищеної особи та люди, зареєстровані або такі, що мають право на реєстрацію відповідно до Indian Act.

Важливою умовою для заявників віком від 18 до 64 років є схвалення Disability Tax Credit.

Розмір допомоги залежить від скопикованого чистого сімейного доходу.

У період із липня 2026 року до червня 2027 року максимальна виплата становить 204,20 долара на місяць.

У деяких випадках передбачені також виплати за минулий період — максимум за 24 місяці від дати отримання заявки урядом. Водночас цей механізм не поширюється на місяці до червня 2025 року.

Canada Child Benefit

Ще одна важлива виплата — Canada Child Benefit. Це щомісячна неоподатковувана допомога сім'ям, які виховують дітей віком до 18 років.

Розмір виплати залежить від доходу сім'ї, кількості дітей та їхнього віку.

У новому періоді максимальна річна виплата на дитину віком до шести років зросла з 7,787 до 7,997 доларів — приблизно до 666 доларів на місяць.

Для дітей віком від шести до 17 років максимальна річна сума збільшилася з 6,570 до 6,748 доларів, або приблизно до 562 доларів на місяць.

Базова виплата становить 679,75 долара на місяць для дитини до шести років та 573,58 долара для дітей віком від шести до 17 років.

Окремо сім'ї можуть отримувати до 290 доларів на місяць на кожну дитину, яка має право на Child Disability Benefit. Ця неоподатковувана допомога передбачена для батьків або опікунів дітей до 18 років із тяжким і тривалим порушенням фізичних або психічних функцій.

Отже, 20 серпня для багатьох канадських родин може стати днем одразу кількох фінансових надходжень. Якщо ви очікуєте на одну з відповідних виплат, варто перевірити свій банківський рахунок.

Сторінку приготував
Михайло Гуцман

Із відкритих джерел
інтернету

ВАКАНСІЯ: PROJECT ASSIST ШУКАЄ ФАХІВЦЯ ІЗ КООРДИНАЦІЇ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ

Senior Education Program Associate — McMaster University, Department of Surgery
Реченець подання заявок: 30 серпня 2026 року

Макмастерський університет (McMaster University) запрошує кандидатів на посаду Senior Education Program Associate (старший фахівець із координації освітніх програм) у Департаменті хірургії. Фахівець на цій посаді забезпечуватиме адміністративну та організаційну підтримку освітньої складової Project ASSIST — міжнародної ініціативи з клінічної підготовки, спрямованої на посилення спроможностей системи військової медицини України.

Project ASSIST передбачає поглиблену післядипломну освіту та професійну підготовку для медичних працівників, рекомендованих або затверджених Міністерством оборони України (МОУ). Програма покликана не лише вдосконалювати професійні навички окремих медичних фахівців, а й сприяти зміцненню системи військової медицини України в довгостроковій перспективі.

Основні обов'язки

Старший фахівець із координації освітніх програм надаватиме адміністративну під-

тримку академічній програмі та Департаменту хірургії, плануватиме й координуватиме освітні заходи, проекти та інші академічні ініціативи.

До його обов'язків також входитимуть контроль за бюджетами проектів і заходів, фінансове планування та прогнозування можливих перевитрат або економії коштів. Фахівець координуватиме графіки ротації лікарів-резидентів, організовуватиме освітні заходи, навчальні заняття та інші навчальні й науково-дослідницькі ініціативи, а також забезпечуватиме виконання роботи відповідно до встановлених політик, процедур і календаря заходів.

Важливою складовою цієї роботи є налагодження та підтримка ефективної співпраці з клінічними наставниками, навчальними підрозділами, клініками, медичними закладами, кампусами та іншими фахівцями, залученими до реалізації освітніх програм.

Володіння українською мовою буде значною перевагою для кандидата.

Деталі вакансії

Працедавець: McMaster University
Підрозділ: Department of Surgery
Посада: Senior Education Program Associate
Повна зайнятість: 35 годин на тиждень
Тривалість: строковий контракт на 12,3 місяця
Рівень оплати праці: 6-й рівень
Заробітна плата: \$26,99–\$38,03 за годину
Job ID: 77834

Job Code: JD0991
Реченець подання заявок: 30 серпня 2026 року
Дізнатися більше про вакансію та подати заявку <https://bit.ly/4qzfpbF>:
Вакансія №77834 — Senior Education Program Associate

ЗАГИНУВ ОЛЕКСІЙ ЮКОВ — ПОШУКОВЕЦЬ, ЯКИЙ ПОНАД 25 РОКІВ ПОВЕРТАВ ПОЛЕГЛИХ ДОДОМУ

5 серпня 2026 року на Донеччині загинув Олексій Юков — спортсмен, тренер, майстер спорту України з муай-тай та засновник і керівник пошукового загону «Плацдарм». Своє життя він присвятив пошуку, ідентифікації та гідному поверненню загиблих додому.

Олексій Юков народився 9 вересня 1985 року у Слов'янську. Від юного віку займався спортом, спочатку джиу-джитсу, а згодом — муай-тай, який став його професійним покликанням. У 2007 році він заснував спортивний клуб «Боець», очолював обласні федерації муай-тай та хортингу, а також працював тренером у спортивному комплексі «Енергетик». За роки тренерської діяльності Юков виховав багатьох спортсменів і чемпіонів.

Та ще з підліткового віку важливою частиною його життя була інша справа. У 13 років він разом зі старшим братом побував на місцях боїв Другої світової війни. Саме тоді, за його словами, зрозумів, що жодна людина не повинна залишатися забутою після смерті.

Понад чверть століття Юков займався пошуком останків загиблих у війнах. Спочатку це були воїни Першої та Другої світових воєн. У 2013 році він заснував пошукову групу «Плацдарм», а після початку російсько-української війни у 2014 році команда почала повертати додому загиблих українських захисників. Однією з перших таких місій став пошук тіл військовослужбовців після збиття двох ук-

раїнських вертольотів поблизу Слов'янська.

У наступні роки «Плацдарм» працював у найнебезпечніших районах фронту — біля Іловайська, Дебальцевого, Бахмута, Кліщіївки, Лимана та в інших місцях бойових дій. Пошуковці знаходили тіла військових і цивільних, допомагали встановлювати їхні особи, збирали документи та особисті речі загиблих і співпрацювали з українськими військовими та гуманітарною місією «На щиті». Після початку повномасштабного вторгнення група повернула з фронту близько двох тисяч загиблих українських військових і цивільних.

У 2024 році Президент України нагородив Олексія Юкова відзнакою «Золоте серце» за вагомий внесок у волонтерський рух та допомогу в умовах війни.

5 серпня Юков вирушив у чергову пошукову місію на Донеччині. Під час повернення із завдання автомобіль підірвався на міні в Лиманській громаді, поблизу села Шандриголове. Олексій Юков загинув у віці 40 років.

Його життя було присвячене тому, щоб загиблі не залишалися невідомими, а їхні родини отримували можливість гідно попрощатися з близькими. Сам Юков називав пошук полеглих справою свого життя.

Пам'ять про Олексія Юкова житиме в тих, кого він повернув додому, у їхніх родинах і в справі, якій він присвятив понад 25 років. Вічна пам'ять.

† БЛ. П. МИХАЙЛО МИХАЛИК

Михайло Михалик був багаторічним парафіянином Української Католицької Церкви Святого Юрія Переможця.

Він відійшов у вічність спокійно у лікарні Royal Alexandra Hospital, в оточенні своєї люблячої родини. Його життєвий шлях був позначений стійкістю, важкою працею та любов'ю до своєї родини і української спадщини.

Михайло народився 10 вересня 1927 року в селі Новосілки, Ліського повіту, на Лемківщині, в Польщі, в родині Петра Михалика та Катерини Фанок. Його батько помер, коли Михайлові було лише п'ять років. Згодом мама вдруге вийшла заміж і переїхала до іншого містечка. Михайло залишився під опікою значно старшого брата, який мав власну сім'ю. В 1947 році, будучи молодим чоловіком, Михайло був примусово переселений під час акції «Вісла», коли польська влада виселила тисячі лемківських та українських родин із їхніх земель на південному сході Польщі до північно-західних регіонів країни. Це раннє випробування сформувало його силу духу, стійкість і рішучість на все життя.

В 1949 році Михайло був призваний до війська, де він прослужив три роки в підрозділі важкої артилерії. В 1955 році він одружився з Катериною Цапар. У перші роки подружнього життя вони господарювали на невеликій фермі на північному заході Польщі. Так розпочався їхній життєвий союз, заснований на важкій праці, вірі та глибокій взаємній любові і турботі. Разом вони прожили сімдесят років у шлюбі. У подружжя народилося троє дітей: Даня, Богдан і Андрій, якій на жаль, помер в немовлячому віці.

Шукаючи кращих можливостей і майбутнього для родини, родина емігрувала до Канади в листопаді 1965 року. Спочатку вони оселилися в Монреалі, де Михайло став активним членом української громади, присвячуючи свій час і сили культурним та церковним організаціям. Він співав у церковному хорі та брав участь у роботі різних комітетів. В 1976 році родина переїхала до Едмонтону та вписалася до Парафії Святого Юрія Переможця та других Українських організацій. Там Михайло продовжив свою діяльність і здобув багато тривалих дружніх зв'язків. Протягом багатьох років Михайло допомагав священникам як паламар та був активним членом церковного братства.

Михайло любив садівництво, громадські зустрічі, спів і гру на гармоніці. Після виходу на пенсію він також із задоволенням проводив зимові відпустки на Гаваях разом із своєю дружиною і друзями. Його дім був осередком тепла, щедрості й традицій, де рідні та друзі завжди знаходили відкриті обійми й щедро накритий стіл. Найбільшу радість і гордість йому приносили його родина та час, проведений із внуками та правнуками.

В 2019 році Михайло переїхав до пансіонату Rosedale Seniors Residence, де був оточений турботою та товариством. Останніми роками він мав різні труднощі зі здоров'ям, і 30 липня відійшов у вічність. Він все глибоко вірив, що Пресвята Богородиця оберігала його від дитинства і протягом усього його довгого життя.

Його пам'ятатимуть як людину доброї волі, невтомного трудівника, людину глибокої віри, культурної самосвідомості та той, хто завжди був готовий допомогти іншим. Його пам'ять назавжди залишиться благословенням для всіх, хто його знав.

Пан Михалик був членом ЛУК (ЛВУ) і в Монреалі та пізніше в Едмонтоні. Добровільно працював при нашій Домівці. Діти і внуки також були активні в СУМі. Члени ЛУК складають щирі співчуття родині покійного".

Вічная пам'ять.

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9

Phone: (416) 763-3388

Fax: (416) 763-4512

Website: bcufoundation.com

МИ ПІДТРИМУЄМО

Історичні проекти та культурні заходи

Медичні та гуманітарні проекти

Важливі видання

Документальні фільми

Концерти та музичні записи

Молодь та спорт

Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки

Громадські заходи, конференції, семінари

Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

Будьмо в КОНТАКТ-і

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM

Sunday at 3:00 PM

Tuesday at 8:00 AM

OMNI TELEVISION

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

OMNI 1 - ON

субота - 8 PM

вівторок - 11 PM*

субота - 7 AM*

OMNI - AB

неділя - 8 AM

OMNI - BC

неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada

@ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА

SONG OF UKRAINE

3 понеділка до п'ятниці

в 9 год ранку

на www.cjmrradio.com

Також

CJMR на TuneIn/iHeart

OMNI 1 - ON

субота - 8 PM

вівторок - 11 PM*

п'ятниця - 9 AM*

субота - 7 AM*

OMNI - AB

неділя - 8 AM

вівторок - 1 PM*

OMNI - BC

неділя - 8 AM

вівторок - 10 AM*

п'ятниця - 2 PM*

*Повторення

ПЕРЕДПЛАТИТЬ

ГАЗЕТУ «ГОМІН УКРАЇНИ»

Адвокати

Тарас Грицина і Петро Гамівка

- ◆ Судові адвокати у справах заповітів і майна
- ◆ Купівля та продаж нерухомості
- ◆ Сімейне право
- ◆ Нотаріальні послуги

1081 Bloor St. W. #200

Toronto, ON M6H 1M5

Tel.: (416) 532-8006

ПОСТУП

українська радіопрограма

Щонеділі 9-10 год. вечора

на хвилях FM 88,9

у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу

Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!

Розрахунковий рахунок #43282

у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяч

Радіопрограма

«Пісня України»

Можна слухати з понеділка до п'ятниці в 9 год. ранку на cjmrradio.com

CJMR APP

<https://www.facebook.com/SOFUradio>

Smart speakers (Hey Alexa, play CJMR on TuneIn/iHeart)

SOFU.RADIO@GMAIL.COM

SMITH MONUMENT COMPANY LIMITED

Заснована 1919 року

349 Weston Road (North of St. Clair) Toronto, Ontario M6N 3P7

Єдина в Онтаріо

українська фабрика пам'ятників

- Фабрика і вистава відкриті для публіки (понад 60 пам'ятників на виставі)
- Обслуговуємо всі цвинтарі Канади і США
- Наші висококваліфіковані виконавці мають понад 300 років досвіду
- Ввічлива і професійна обслуга
- Позагодинні зустрічі за домовленням
- Домашні зустрічі можливі

Звертайтеся до власника

Андрія Латишка:

416-769-0674 або 1-888-836-7771

ГОМІН УКРАЇНИ

Головний редактор: д-р Надя Герелюк

Голова редакційної колегії: д-р Олег Романишин

Газета заснована у 1948 році видає Видавнича Спілка "Гомін України"

з обмінною порукою у Торонті Онтаріо Канада

«Гомін України» – орган Українських Державницьких Організацій Канади

☎ 416-516-2443

Website: www.homin.ca

E-mail: homin@on.aibn.com

Адміністрація: info@homin.ca

Postmaster, send address changes to:

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Передплата: Publication mail: \$90.00 на рік

Standard mail: \$125.00 на рік

США: \$150.00 на рік

Міжнародні: \$275.00

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол.

За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англomовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

BCU Insurance

A Division of Oracle RMS

Insurance coverage for all of your life's needs and goals.

HOME

CRITICAL ILLNESS

GROUP BENEFITS

TRAVEL

AUTO

PERSONAL

LIFE

DISABILITY

416.763.8902
info@bcuinsurance.com
bcuinsurance.com

MEMBER APPRECIATION SPECIAL

3.50%*

1-YEAR TERM

SIZZLING SUMMER DEPOSIT SPECIAL

4.00%*

6 MONTHS
NEW MONEY ONLY

Soak up the summer savings with BCU Financial!

* Terms and conditions apply: 1-year term only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from June 3rd, 2026. Rates are annual and subject to change.

*Terms and conditions apply: 6-month term only; NEW money only; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend, or withdraw this offer at any time. Offer valid from July 14, 2026. Rates are annual and subject to change.

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca